

HELP

25 mei 1973

Goedenavond, vrienden.

Wij, sprekers van deze groep, zijn niet alwetend of onfeilbaar. Maar dat weet u waarschijnlijk reeds. Ons onderwerp voor heden zal van meer actuele aard zijn. Ik koos als titel:

HELP

Ik heb lang nagedacht over een passende titel en kwam uiteindelijk tot deze titel van een oude Beatlesplaat. Ik heb mij zelfs laten vertellen, dat deze plaat ook in het Witte Huis de laatste tijd veel gedraaid wordt....

Wie help roept geeft daarmee aan, dat hij in nood verkeert. Wie de wereld van heden beziet, zal tot de conclusie komen dat er heel wat zaken zijn waarbij de vraag rijst waar dat op uit moet lopen. Het grote probleem is wel, wat er nu zal gaan gebeuren. Wij hebben het Wessacfeest weer gehad en geconstateerd dat er heel veel energie gebruikt zal worden om de zaken weer wat recht te trekken, maar dat bijna evenveel energie bestemd is voor het uitroeien van bestaande misstanden. De moeilijkheid lijkt mij hierbij te liggen in het feit dat mensen geneigd zijn alles te aanvaarden, zolang je maar geen sinds lang gedulde fouten uitroeit.

Ik wil daarom enkele punten aansnijden die ook voor u op het ogenblik zeer actueel zijn. Mogelijk denkt u, dat ik dan moet spreken over het Watergateschandaal. Hier moet ik echter opmerken, dat zelfs het manneke van Brussel hier evengoed voorzitter van de senaatskommissie zou kunnen zijn, wat de werkelijke resultaten betreft. De betreffende materie is zo ingewikkeld en heeft zo verreikende ramifications, dat het hier niet meer gaat om enkele mensen die nu in het bijzonder schuldig zijn, of zelfs maar over de vraag of Nixon van dit alles heeft geweten - wat inderdaad het geval is. Dit proces op zich is alleen maar de aanduiding van een symptoom, een enkel voorbeeld van de vele eigenaardige situaties die op het ogenblik over de gehele wereld bestaan.

Denk nu eens aan Argentinië. Daar is een regering van militairen aan het bewind geweest. Zij verliest binnenkort haar gezag, maar zelfs nu nog blijkt dat zij, vooral in bepaalde stadsgebieden, met uiterste strengheid optreedt tegen eenieder die afwijkend van haar idealen denkt of handelt. Gelijktijdig is er een burgerregering gekozen, die binnenkort de macht moet aanvaarden en nu krampachtig probeert elk groter conflict met de militairen te vermijden. Daarnaast vinden wij nog de stadsguerrilleros, die geen van de twee regeringen in feite graag ziet, maar die de burgers, die zo dadelijk moeten gaan regeren, toch op een onopvallende wijze te vriend proberen te houden. Het is weer het oude spel van compromissen, waardoor een feitelijke oplossing onmogelijk dreigt te worden. Kijk wat dat betreft maar eens naar Chili. Wanneer je probeert alles in goed fatsoen en vrede te doen, zo blijkt dit ook hier niet aan te slaan. Het gevolg is dat iemand die middels compromissen geprobeerd heeft tot een redelijke levensstandaard en zekerheid voor de mensen te komen, op het ogenblik tussen twee groepen in zit, die hem beiden aanvallen. Van rechts wordt Allende aangevallen door de bezitters, terwijl van links zijn gezag wordt aangevochten door de arbeiders, die daarbij vooral worden aangevoerd door de arbeiders van de kopermijnen.

Ook hier in Nederland zien wij ook al allerhande vreemde zaken. In uw land is het bv. tot nu toe niet voorgekomen, dat een oppositie buiten het parlement om, door parlamentsleden werd gevoerd tegen een regering die nog niet werkelijk het gezag heeft aanvaard. Denk verder aan het volgende: Den Uyl is op zich in ieder geval een redelijk kundig econoom. Hij zal dus geen slechter minister zijn dan de meeste anderen. Maar nu reeds staat deze man onder pressie van twee zijden tegelijk. Natuurlijk is er een rechtse oppositie.

Maar er blijkt ook een linkse oppositie te zijn, die zich wel wat voorzichtiger opstelt, maar het met de man ook al geheel oneens is. Wanneer de man dan ook maar één enkele pas verkeerd zet, mogen wij er wel op rekenen dat zelfs zijn eigen mensen hem naar de keel gaan springen. Ik zal u niet alle gelijksoortige situaties opsommen. Maar denk eens aan Duitsland. In Rusland is een soort reform aan de gang. In Australië heeft het gezag eveneens moeilijkheden met twee tegengestelde partijen. In Frankrijk dreigen eveneens conflicten, waarbij vooral de tegenstelling tussen industrie en landbouw een grote rol dreigen te spelen.

Wanneer je dit alles overziet, ben je volgens mij wel geneigd om te zeggen: uit die rommel komen wij nooit meer zelf, dus laat ons een kreet naar de hemel sturen om hulp. Is er echter hulp mogelijk, zoals de mensen deze zouden willen ontvangen? Wanneer je de vrijheid van de mens wilt respecteren, lijkt mij hulp niet op deze wijze mogelijk. Op aarde bestaat de mogelijkheid echter, om bepaalde problemen op korte termijn de wereld uit te helpen door de mensen hun vrijheid van handelen te ontnemen. Wanneer je de mensen hun vrijheid van handelen en denken maar ontnemt, kun je op aarde de meeste problemen wel oplossen. De moeilijkheid is voor ons steeds weer, dat wij bij dit alles te maken hebben met mensen; mensen met hun eigen moeilijkheden en denkwijzen, met hun eigen mentaliteit.

Neem bijvoorbeeld inflatie. Deze blijkt voornamelijk door twee factoren bepaald te worden: de voortdurende behoefte aan een verdere verhoging van inkomen en mogelijkheden bij de arbeidende klassen, en ten tweede: de voortdurende behoefte aan gelijkblijvende of stijgende winsten bij het bedrijfsleven. Nu kunnen wij zeggen dat dit niet zuiver gesteld is en wijzen op het feit dat de staat van de gemeenschap ook een steeds groter deel eist. Maar de werkelijke stimulans voor dit proces is gelegen in het gedrag van de gewone mensen. Wanneer je die mensen op de een of andere manier wilt helpen en hen toch hun vrijheid niet wilt ontnemen, zo zal hulp alleen mogelijk zijn door hen te confronteren met de consequenties van hun eigen houding en daden. Op het ogenblik ziet het er niet naar uit, dat je hierin gemakkelijk kunt slagen.

Om u een voorbeeld te geven: Het Watergate-proces brengt inderdaad heel wat dingen naar buiten, die normalerwijze voor de mensen verborgen blijven. Maar iedere regering bedriegt zijn burgers steeds weer. Anders zou men de mensen niet eens kunnen regeren. Zelfs de Nederlandse regering houdt vele dingen geheim en tracht steeds weer de zaken anders voor te stellen dan zij in feite zijn. Een groot deel van het regeren bestaat ook nu nog steeds uit een geheime koehandel, waarna openbare debatten worden gevoerd over zaken die reeds lang besloten zijn. Steeds meer mensen beseffen dit en vragen om meer openheid.

Openheid zal echter aan de feiten weinig of niets kunnen veranderen. Wanneer je begrip wilt hebben voor de problematiek van deze tijd, dan lijkt het mij belangrijk dat je allereerst enige begrip moet ontwikkelen voor het grootste probleem van allen: de mentaliteit van de mensen. Wanneer ik de doorsnee mentaliteit van de mensen kort zou moeten omschrijven, zou ik naar ik meen het beste kunnen zeggen: men eist iets voor niets. Vele mensen zijn op dit ogenblik bv. wel degelijk bereid om anderen te helpen. Maar zij beperken hun hulp door de voorwaarde dat deze henzelf niet al te veel mag kosten. M.a.w.: velen doen erg graag goed, maar dan wel voornamelijk op rekening van anderen. Er zijn heel wat mensen die voortdurend willen strijden voor de onderdrukte klasse op aarde. Maar denk nu niet dat deze dappere strijders dit alles zelf bekostigen: Zij geven hun energie en brengen soms zelfs wel eens offers. Maar in doorsnee blijken de strijders voor de onderdrukten aan deze strijd een hoog salaris over te houden. Dit komt voor de meesten van hen ergens op de eerste plaats: Eerst geld, dan de rest pas.

Vindt u dit beeld wat negatief? Zeker, het is zo, maar het beschouwde geheel is in wezen zeer negatief. Om van deze negatieve inslag naar een meer positieve houding te komen, zal er enige wanhoop moeten ontstaan. Want tot werkelijke offers, die veranderingen veroorzaken, komt men gemeenlijk eerst dan wanneer menigeen de hoop reeds heeft laten varen. De houding die de meeste mogelijkheid tot het bereiken van ingrijpende veranderingen biedt, zou men kunnen uitdrukken met een: wat kan het mij nog schelen, wat kan mij nog gebeuren? Want eerst wanneer men weinig of niets te verliezen heeft, zullen steeds meer mensen zeggen: Ik neem

het niet langer. Dit is overigens een punt dat o.m. in bepaalde delen van Afrika bijna bereikt is. Het is een punt, dat ook delen van de bevolking van Zuid-Azië sterk zal gaan stimuleren. Steeds meer mensen komen tot de opvatting: wij nemen het niet langer meer. Wat hebben wij nog te verliezen?

Toch is er nog iets meer nodig: degenen die niets meer te verliezen hebben, dienen ook een hoop te koesteren, een beeld in zich te dragen, waar zij naartoe kunnen dromen. Wat meer is, dat dient een droom te zijn die ook wel te verwezenlijken is. Wanneer u droomt van een wereld waarin alle mensen tezamen in vrede zullen leven, zo beseft u innerlijk wel degelijk dat u droomt van iets dat voorlopig althans niet werkelijk bereikbaar is. En dit zal uw daadkracht sterk verminderen en uw streven eerder tot een soort spel maken. Wanneer u droomt van een wereld waarin de mensen alle strijd uitvechten vanuit zichzelf, en niet hun eigen inzichten zonder meer aan anderen op kunnen leggen, zo is dit in de werkelijkheid heel wat nader. Dan kun je er krachten aan ontnemen. Indien je droomt dat binnen niet al te lange tijd op aarde een toestand denkbaar is, waarbij allen die strijd willen, verplicht zullen zijn allereerst zelf alle consequenties en risico's van die strijd te aanvaarden, dan zitten wij zo dicht bij een bereikbare werkelijkheid, dat het streven intenser, de beleving van eigen ideaal heel wat positiever wordt.

De maatschappij, zo roepen velen uit, moet omgeturnd worden. Ja, ja. Neem een aap, zet die op zijn kop. Wat heeft u dan? Een aap. Neem deze maatschappij en turn die om. Wat heb je dan? Diezelfde maatschappij met omgekeerde verhoudingen. Maar is er werkelijk hierdoor verder iets veranderd? In wezen niet. Het denkbeeld van de mensen eens even een nieuwe inhoud geven, zal altijd een wensdroom blijven, waarvan men zelf ook ergens de onmogelijkheid aanvoelt. Het enige wat je kunt doen is de mens wat anders motiveren in zijn daden. Je kunt bv. de mens meer bewust maken van zijn mogelijkheden en hem er zo op de duur zelfs toe brengen van die mogelijkheden een optimaal gebruik te maken. Ik geloof niet dat je er bv. ooit in zult kunnen slagen alle wetten plus hun toepassing geheel rechtvaardig te maken. Maar je zult er volgens mij wel in slagen de mensen te leren, hoe men zich tegen een onjuist gebruik van wetten moet verdedigen. Bereik je dit, dan wordt als vanzelf het maken van wetten reeds minder attractief voor degenen die de macht hebben en bestaat zelfs de kans dat er juistere wetten komen, omdat iedereen gaat begrijpen, waar het aan kan haperen.

Je kunt natuurlijk zeggen: lieve mensen, wij moeten allen precies hetzelfde gaan denken. Maar het enige, wat daaruit ontstaat, is een enorm astraal voertuig met zeer veel energie. Het gevolg is, dat men dan aan die ene gedachte komt vast te zitten, niet redelijk meer kan reageren en zo gebonden blijft aan een punt van denken en beleven, dat al lang niet meer past bij de omstandigheden. Wie iets dergelijks nastreeft, bereikt meestal niet al te veel op stoffelijk gebied, maar schept zich wel een soort godheid, die het gedrag van de mensen geslachtenlang blijft domineren en een redelijke reactie onmogelijk dreigt te maken. Dergelijke dingen blijken dus allesbehalve belangrijk te zijn. Maar je kunt wel de mensen leren zelf te denken en op elk terrein een eigen mening te hebben. In de Wessac-bijeenkomst traden enkele invloeden op, die mij aan doen nemen dat deze persoonlijke ontwikkelingen ook in het komende jaar sterk bevorderd zullen worden.

Zeker: wanneer de mensen beginnen na te denken en zich gaan realiseren wat er alles niet klopt en niet deugt, zullen ook zij 'help' roepen. Maar voor hen geldt dan, dat zij vanuit de geest heel wat hulp zullen kunnen verkrijgen, wanneer zij maar eerst zelf ergens aan beginnen. Zij moeten zich realiseren: Ik denk zelf, ik heb een eigen oordeel. Ik kan dit oordeel niet als enig juist aan anderen opleggen, ik kan mijn denkbeelden niet aan anderen opleggen en dit rechtens doen. Ik kan alleen trachten op basis van mijn eigen gedachten zo juist en snel mogelijk te handelen. Er is een grote kans dat hierdoor heel wat wordt bereikt. Trouwens, zoals u wel gehoord zult hebben, is men in het afgelopen jaar bezig geweest om de gevoeligheid van zoveel mogelijk mensen wat op te voeren. Wat inderdaad aardig is gelukt. Wat blijkt echter: Vele mensen, in wie een gave tot ontwikkeling dreigt te komen, worden zenuwachtig, gaan er mee naar een psychiater toe en laten zich hun gaven a.h.w. wegpraten. Dat is dan iets, waarbij wij Help!! zouden willen roepen.

Men is naar ik meen bang voor het ervaren van vele emotionele waarheden en het ervaren ook van bepaalde rationele waarheden. Men is bang voor alles wat men ziet of hoort, zonder dat men met zekerheid kan vaststellen, waar het vandaan komt. Wij zien dat ook deze tendens tot ontwikkelen van gaven bij zoveel mogelijk mensen voorlopig wel zal worden voortgezet.

Op dit ogenblik is het natuurlijk niet goed mogelijk met zekerheid te zeggen wat de Witte Broederschap in de komende periode nu wel en niet zal gaan doen. Dit zult u begrijpen. Wel kun je stellen, dat dit een tendens is die dermate sterk in de ontvangen stralingen vertegenwoordigd is, dat zij hoe dan ook in de komende periode een rol zal spelen. Ik meen trouwens ook geconstateerd te hebben, dat de uitstralingen op het feest veel meer mensen beroerd hebben dan normaal geacht kan worden. Er is een groot aantal mensen op deze wereld, waaronder zelfs personen die niet eens weten, wat Wessac is, die de invloeden van dit geestelijk gebeuren toch min of meer bewust hebben ondergaan en in zich beleefden. Men heeft t.m. het gevoel gehad, dat er iets bijzonders aan de hand was. Hier zie je dan toch een vergroting van wat ik dan maar bij gebrek aan beter paranormale perceptie zal noemen. Deze vergroting gebruiken om de wereld beter te beoordelen en zo ook juister en zelfstandiger op de wereld te reageren, is volgens mij alleen maar een normale schrede verder op het pad van ontwikkeling.

De grote moeilijkheid bij dit alles ligt m.i. vooral in de maatschappelijke structuren. Om een voorbeeld te geven: Het is voor vele mensen eenvoudig genoeg om tegen bepaalde toestanden te zijn in Zuid-Afrika. Maar wanneer zij op de markt dan ontdekken, dat outspan-sinaasappelen beter en goedkoper zijn dan andere citrusvruchten, zo kopen zij dezen toch wel. Je gaat als mens gemeenlijk ergens uit van je eigen voordeel. Wanneer je ergens in een winkel goedkope artikelen ziet liggen uit bv. Griekenland, zo koopt men deze, zonder zich te realiseren, dat men daarmee de bestaande toestanden in stand houdt. Vervolgens keurt men de toestanden in het land tegenover anderen weer heftig af en voelt zich zo een zeer sociaal voelend en handelend persoon. En zo verder. De mensen realiseren zich kennelijk niet, op hoeveel wijzen zij in feite medewerking verlenen aan of bijdragen tot het in standhouden van zaken, die zij menen te veroordelen. Wat voor de regeerders dezer aarde natuurlijk goed is.

Stel dat u bewust zou reageren. Stel dat er een wet wordt aangenomen, waarvan eenieder meent dat zij in feite zinloos is, terwijl de uitvoering daarvan bovendien veel geld zal gaan kosten. Stel, dat de mensen gezamenlijk besluiten geen belasting te betalen tot de wet is opgeheven. Ik garandeer u dat zo'n 40% van de belastingplichtige bevolking tijdelijk de betalingen staakt en zegt: ik laat het desnoods op verkoping van mijn goederen aankomen, dat de wet wordt opgeheven, ook al zal men natuurlijk eerst proberen enige voorbeelden te stellen. De massa heeft een veel grotere macht dan zij zich realiseert. Ik weet bv. dat er in bepaalde landen problemen bestaan rond de vakbonden. Een deel van de leden wil nu zelf uitmaken wat goed is en men staakt zelfs zelfstandig, zonder dat men van de vakbond enige steun ontvangt. Deze mensen handelen geheel verkeerd. Wat zij doen, is niet een bewust en overlegd reageren. Het is eerder een kreet van help: wij nemen het niet meer, wij springen er nu maar zelf in. Deze mensen moeten gewoon geen vakbondsgelden meer betalen en desnoods actievoeren tegen die bonden onder beroep op aftroggeling onder bedrieglijke voorwendsels. Wanneer een deel van de bond, stel van 1/3 tot 1/2 zo reageert, zal een dergelijke bond haar houding snel wijzigen, geloof dat maar.

Financiën regeren ook hier de wereld, al is dit voor sommige idealisten mogelijk moeilijk te begrijpen. Neem bv. Nederland. Er zijn heel wat mensen die denken: er is nu een nieuw en ander kabinet, dus zal er een grote verandering komen in de politiek. Maar dat kan eenvoudig niet. Je kunt wel wat miljoenen extra voor ontwikkelingshulp reserveren en bepaalde dingen in eigen land anders zeggen. Je kunt zelfs in de UNO bepaalde afkeurende woorden laten horen, of een onderzoek in laten stellen naar het nut van een verder deelnemen aan de NATO. Dat mag allemaal. Maar verder doet men er niets aan. Want in feite wordt Nederland geregeerd door een drietal grote ondernemingen. Deze ondernemingen behoren tot de grootsten op de wereld en van hun belangen is uw welvaart afhankelijk.

Zolang men de welvaart wil handhaven zal men dus moeten gehoorzamen, wanneer kapitein Filip, luitenant Aku, of baron Olie wat hebben te bevelen.

Dit is een van de grotere problemen van deze tijd: U weet mogelijk wel, wat u zou willen bereiken en u denkt zelfs dat het wel kan, maar weet niet precies hoe. U weet ook niet waaraan u alles ontleent, wat u nu beschouwt als u zonder meer toekomstige, als een recht. Dit geldt natuurlijk voor elk land, maar ik neem nu even Nederland als voorbeeld. Er is een enorme milieuverontreiniging. Men vindt dat daaraan iets moet gebeuren. Er gebeurt dan ook wel het een en ander, omdat de toestand anders gevaarlijk dreigt te worden. Indien men echter alles zou doen om het milieu volledig te herstellen, zo zou dit wel betekenen dat u zou moeten toekomen met rond een derde van hetgeen u nu jaarlijks kunt besteden. En daarmee doel ik op koopkracht, niet op geld. De meeste instanties en mensen zullen echter niet bereid zijn een dergelijk offer te brengen. Daar schuilt de moeilijkheid juist. Je kunt nu wel beweren dat je weet wat je wilt en dat je dit alles dan wel eens even erdoor zult drukken, maar de praktijk bewijst, dat dit alleen mogelijk is wanneer je weet wat de ramifications, de bijkomende werkingen en omstandigheden van een dergelijk plan zullen zijn. Kortom: je moet begrijpen wat de getallen zijn die bij dergelijke zaken een rol spelen. Je moet alle bijkomstigheden en mogelijkheden mee beseffen.

Daarom amuseert mij de drukte rond het Watergate-proces ook zo zeer. Men komt tot uitspraken die mogelijk politiek wel iets betekenen, maar die feitelijk alleen een nieuwe illusie tot stand brengen. Want wanneer je werkelijk alles na wilt gaan zoeken, kun je je niet beperken tot de laatste verkiezingscampagne van president Nixon. Dan moet je je afvragen welke belangengroep hierachter schuilt gaat. In dat geval zul je vele andere zaken ontdekken en kom je ook nog eens terecht bij de moord op Kennedy en Martin Luther King. In dat geval echter blijken zovele leiders medeschuldig te zijn aan dergelijke zaken en direct of indirect medeverantwoordelijk te zijn voor geweld e.d., dat er geen leiders meer over zouden blijven die voor de z.g. fatsoenlijke mensen nog aanvaardbaar kunnen zijn. Een volk heeft altijd graag zijn leiders, de leiders houden graag hun invloed op het volk. Daarom kunt u er reeds nu van verzekerd zijn, dat men niet werkelijk alles zal onderzoeken en heus niet alles eerlijk zal zeggen.

Een ander voorbeeld? Nederland heeft een kabinet. Dit is ontstaan dankzij het verraad van alle deelnemende partijen tegenover hun kiezers. M.a.w.: men heeft de kiezers dingen beloofd die niet te verwezenlijken waren. Als politicus heeft men dit kunnen weten. Men heeft dus de kiezers misbruikt. Men heeft de kiezers met mooie woorden om de tuin en in het perk van eigen partij geleid. Wat doet de Nederlandse kiezer daaraan? Meent u werkelijk dat over zeg rond een jaar, wanneer er mogelijk weer nieuwe verkiezingen zullen zijn, u zal redeneren: De PvdA heeft zijn woord niet gehouden. Of: het optreden van de PSP of PPR was niet in overeenstemming met de gedane beloften? Of: de KVP zal dan wel weer enige klappen krijgen. Maar wie wordt daarvan beter? Indien je het eerlijk nagaat niemand, omdat de leuzen van deze democratie gebaseerd is op een knap maar voortdurend ontwijken van elk werkelijk democratisch gedrag bij de leiders.

Dit geldt voor uw land. Er zijn andere landen waar men nog heel wat minder democratisch is. Daar betekent democratie dat je wel over alles mag stemmen, maar dat dit in het openbaar gaat, zodat je het niet moet wagen neen te zeggen, wanneer dit volgens de leiders ja dient te zijn. Overigens blijft de zaak dan nog steeds democratisch. Degenen die verkeerd zouden stemmen worden uitgeschakeld, zodat degenen die nog wel kunnen stemmen, ja zullen zeggen. En daarmee is de wil van de leiders dus kennelijk de wil van het volk geworden. Nietwaar? Voor ons blijft de vraag, wat wij in dergelijke omstandigheden moeten doen. Want de kreet 'help' betekent niet alleen dat men hulp wil hebben, het is tevens voor ons een uitdrukking die helpen betekent. Wanneer u beseft wat er gebeurt en met het volle besef van het feit dat u misbruikt wordt, toch uw keuze op bv. een bekende partijleider zou bepalen bij een volgende verkiezing, kunnen wij u niet meer helpen. Vanuit ons standpunt is de keuze die u dan maakt, overigens geen idealistische, maar eerder een vorm van spelen op een politieke fruitautomaat: gokken en kijken, of er toch misschien wat uitkomt.

Kunnen wij u helpen om bv. te begrijpen, dat zelfs het Nederlandse kiesstelsel, zoals het nu is, alternatieven biedt door bv. voorkeursstemmen uit te brengen, zodat men bepaalde mensen die door te veel compromissen gefaald hebben, uit het zadel kan lichten, zullen wij dit zeker niet laten. Indien de gewone mens begrijpt, dat hij bepaalde prerogatieven bezit, die niemand zonder meer kan aantasten, zo zal men de verkiezingen weer een meer werkelijk democratisch proces kunnen maken. Wanneer u in het verkeer alles laat gaan zoals het nu eenmaal gebruikelijk is, alle fouten gedooft, zolang er geen schade bij ontstaat, zal het verkeer in het land steeds moorddadiger en onveiliger, steeds bandelozer worden. Maar wanneer u u er zelf mee bemoeit en bv. wanneer een wagen onjuist of gevaarlijk geparkeerd staat, naar de politie gaat met het verzoek daaraan iets te doen, waarbij u vol blijft houden en elke weigering tot ingrijpen algemeen bekend maakt, zal er op de duur wel iets moeten veranderen.

Wanneer men buiten u om allerhande prestigeprojecten wil verwezenlijken, kan ik mij voorstellen dat extremisten de zaak denken te redden door het een en ander op te blazen. Maar daarmee brengen zij voor eenieder het onrecht aan hun zijde. Men zou wel kunnen opponeren door bv. demonstraties e.d., waarbij men zeker niet kan volstaan met een enkele optocht en het schrijven van boze ingezonden stukken, hoe goed de Nederlanders daar gemeenlijk ook in zijn. Men zou voortdurend elke wettelijke mogelijkheid moeten nagaan, om zo iets te bestrijden. Men zou voortdurend weer in beroep moeten gaan tegen genomen beslissingen, bij voorkeur door een reeks achtereenvolgende processen. Indien men, zoals tegenwoordig zo vaak blijkt, een bepaald plan begint te verwezenlijken voordat alle goedkeuringen aanwezig zijn om zo zijn wil door te zetten, zal men zelf ter plaatse en onmiddellijk deze arbeid zo veel mogelijk moeten hinderen en onmogelijk maken, terwijl men - en dit is belangrijk - gelijktijdig de rechterlijke macht vraagt in te grijpen. Op deze wijze kun je heel wat voor elkaar krijgen. Wij zullen proberen dit aan zoveel mogelijk mensen duidelijk te maken. Een mens heeft veel meer mogelijkheden en krachten, veel meer rechten ook, dan hij normalerwijze beseft of gebruikt. Hij heeft vele wegen waardoor hij eenieder nadrukkelijk duidelijk kan maken, wat hij is en wat hij wil.

Zelfs op paranormaal terrein bezit de doorsnee mens wel enkele krachten en gaven die het hem mogelijk maken zichzelf te zijn en te vechten voor zijn recht een eigen leven te leven. De mens, die zijn eigen inzichten in de wereld enige gelding wil verschaffen, dient echter wel te beseffen dat hij dan ook alle middelen dient te gebruiken die hem maar ten dienste staan. Wat vaak betekent, dat je heel veel moeite moet doen om iets te bereiken, dat schijnbaar nogal onbelangrijk is. Vergeet daarbij echter niet, dat alle belangrijke dingen die u wilt bereiken, alle machtige stromingen, waartegen u zich wilt verzetten, zijn opgebouwd uit een enorme reeks van schijnbaar onbelangrijke punten en zaken. Wanneer wij de mensen dit kunnen doen beseffen, kunnen wij hen er mogelijk ook toe brengen hun eigen krachten en energieën eens te vervlechten met de wereld. U gaat bv. wel eens naar een bos? Denk er dan eens over na, dat alle bomen een eigen uitstraling hebben, dat u iets daarvan op kunt nemen, maar ook iets van uw eigen verzet tegen andere krachten a.h.w. over kunt dragen aan het bos. Zo kun je invloeden scheppen, die heel wat groter zijn, dan een mens pleegt te vermoeden.

Projecteer uw gevoelens en verlangens. Dit werkt vaak sterker in dan u denkt en draagt deze instelling ook over op vele andere mensen. Het is gemakkelijker alleen maar te mopperen over alles, wat zo hier en daar gebeurt. Probeer niet anderen te overtuigen, dat u theoretisch gelijk hebt, want dat haalt weinig uit. Wanneer een Jehova getuige bij u komt en vertelt, dat in 1975 het einde van de wereld komt, waarbij alleen de getrouwen voor eeuwig op de wereld zullen blijven leven, zo moet je niet proberen deze mensen van de dwaasheid van hun stellingen te overtuigen. Leg hun stellingen naast je neer en maak duidelijk, dat ongeacht het geloof, u met hen gemeen hebt een geloof in de waarde en de broederschap van de mensen. Vraag hen daarop eens de nadruk te leggen en stellingen voorlopig te laten rusten. Maak dit duidelijk en zeg daarop: uw stellingen zeggen mij niets, mijn tijd is te kostbaar voor eindeloos gepraat, dus zou u verder willen gaan? All in all bestaat de mogelijkheid voor de mens zichzelf te helpen, zeker wanneer hij zijn eigen uitstraling en zijn paranormale krachten leert gebruiken, zo goed als zijn andere mogelijkheden, om hetgeen hij juist acht te bevorderen en onjuiste ontwikkelingen af te remmen.

Belangrijk is verder dat u beseft dergelijke taken niet aan anderen te kunnen delegeren. Je kunt desnoods wel met anderen op bepaalde punten samenwerken, maar dient daarbij jezelf voortdurend en geheel in te zetten. Stel: In Den Haag is er nogal wat te doen over de Koekamp. U kunt natuurlijk zeggen dat deze plannen volgens u niet juist zijn. Wat weinig uithaalt. U zou ook allen een briefje kunnen schrijven aan de betrokken wethouder, waarin u meedeelt dat u het niet alleen niet met deze plannen eens bent, maar, zover dit op lijdzame wijze mogelijk is, u zich tegen alle werkzaamheden op dit plan zult verzetten en bereid bent alle consequenties daarvan te aanvaarden. Dat haalt meer uit dan alleen maar te zeggen dat je wel een beter plan weet voor deze zaak. Want wanneer het een kwestie wordt van plan tegen plan, is het toch altijd weer een prestigekwestie, waarbij men andere denkbelden desnoods wel welwillend ter kennisneemt, maar verder zijn eigen plan als het enig aanvaardbare pleegt door te zetten. En wanneer dit alles nog niet voldoende indruk maakt, weet ik er nog maar één ding op: Breng alle herten van de hertenkamp naar het stadhuis. Wat vervelend is voor de beesten, die nog nooit ambtenaren in functie ontmoet hebben, maar mogelijk gaan dan enkele mensen beseffen wat dit betekent de ambtenaren bv. die de gewoonte hebben die dieren tijdens hun lunchtijd te gaan voeren.

Pressie is vaak onvermijdelijk, wanneer je staat tegenover zich alwijs achtende instanties. Maar beperk uw pressie dan niet alleen tot bv. een gemeenteraad, voer eenzelfde actie tegen provinciale staten en zo het even mogelijk is, moet je ook de regering erbij betrekken. U zou bv. de minister kunnen mededelen, dat u, gezien het misbruik van openbare gelden op bepaalde gebieden, u zich genoopt ziet alle financiële bijstand aan de Nederlandse staat te onderbreken tot op het ogenblik dat bepaalde misstanden zijn opgeheven. Zelfs wanneer maar 10.000 van dergelijke brieven binnenkomen, waarvan de stellers het niet alleen bij woorden laten, zal de uitwerking veel groter zijn dan u nu maar kunt vermoeden. Je moet echter de consequenties daarvan wel aanvaarden. Ik kan mij voorstellen dat sommige mensen worden weerhouden door de angst dat hun bezittingen voor een prikje zullen worden geveild. Maar als voldoende mensen met hen solidair zijn, is het gevaar dat andere bieders aan het woord komen, maar heel gering, naar ik meen. Wanneer u werkelijk iets wilt en het daarover met elkaar eens bent, komt het waarschijnlijk inderdaad voor elkaar. Nu weet ik niet of het werkelijk de moeite waard is zoveel drukte te maken over die Koekamp. Er wordt uiteindelijk al zoveel in en rond deze stad verpest, dat een klein stukje meer of minder ook niet veel meer uithaalt. Met dit voorbeeld wil ik echter duidelijk stellen: Wanneer mensen tezamen iets willen, kunnen zij gezamenlijk ook iets bereiken.

Wanneer u dus ook soms eens help roept, zo moet u begrijpen dat de hulp niet noodzakelijk dan van buiten moet komen, dat anderen het dan maar moeten opknappen. Het kan ook betekenen dat u elkaar zult gaan helpen om het juiste te bereiken.

In deze dagen wordt zeer veel gesproken over de noodzaak solidair met elkaar te zijn. Solidariteit heeft tot op dit ogenblik echter alleen landschapsbederf, milieuvervuiling en een verbruik van vet en suiker boven alle redelijke normen tot stand gebracht. Mogelijk wordt het tijd dat u die solidariteit eens op een ander gebied dan de welvaart gaat zoeken. Maar dan zul je ook meer geestelijke krachten en invloeden in beschouwing moeten nemen. Is er sprake van een geestelijke instelling, dan zal men als vanzelf weten waar samenwerking mogelijk is en waar men een bron kan vinden om de noodzakelijke krachten uit te putten. Materieel kun je dan veel meer bereiken. Mogelijk klinkt u dit alles als opstandige taal in de oren. Wat in Nederland niet bepaald populair is. Hier neemt men dergelijke woorden alleen, wanneer iemand dominee is of een langharige rebel met literaire aspiraties. Alle anderen worden geacht netjes te blijven, zich stil te houden en vooral niets te doen aan bestaande misstanden.

Uw land is alleen maar een voorbeeld - en zeker niet het slechtste - van een toestand zoals die overal op de wereld bestaat. Dergelijke conflicten en reacties zijn evenzeer verantwoordelijk voor de situatie in Griekenland als bij de Basuto's, werkt evenzeer in geschillen als dat tussen Israël en de Arabieren als elders. Door de neiging alleen met woorden te protesteren en verder niet veel te doen, zijn misstanden verklaarbaar in alle landen op deze wereld.

Ik heb enkele voorbeelden genomen, daarbij de nadruk leggende op uw eigen land en uw eigen omgeving. Maar vrienden, met wat wij nu aan Licht en Kracht hebben gezien, lijken mij nieuwe vormen van solidariteit en samenwerking mogelijk te worden, nieuwe samenbundelingen van kracht ook. Zo zal men volgens mij op steeds meer terreinen oplossingen kunnen vinden die niet meer bestaan uit flauwe compromissen, zaken waarbij een misslag met wat maskerade-woorden tot een overwinning kan worden uitgeroepen, maar iets, waarbij allen betrokken geraken, zaken, die men tezamen weet waar te maken. Deze tendens zal in het komende jaar van groot belang zijn en ook vele geestelijke invloeden en krachten activeren, niet alleen voor u aangename overigens.

Het ziet er naar uit, dat in de komende periode deze aarde een soort strijdperk wordt, waarop verschillende geestelijke krachten elkaar bestrijden, zo goed als mensen. Maak u geen zorgen. Dat betekent geen wereldoorlog of een ondergang voor de mensheid. Evenmin is er sprake van een 1000-jarig rijk dat zal uitbreken - waarover men overigens zich toch geen zorgen behoeft te maken, omdat een doorsnee duizendjarig rijk op aarde gemiddeld 5 jaren bestaat. Het gaat alleen om een verandering in de mensen. Deze wordt bevorderd, omdat wij niet alleen maar met Jupiter en Saturnus te maken hebben, maar ook de hardheid van Mars in toenemende mate zullen aantreffen. In toenemende mate komen ook de vreemde invloeden van Neptunus op de voorgrond - wat namen zijn voor bepaalde totaalinvloeden, waarvan men iets kan terugvinden in de astrologie.

De wereld moet veranderen of teruggaan naar de mierenstaat. De mierenstaat is geestelijk niet aanvaardbaar. Wij zullen dus ons best doen. Toch lijkt het niet meer voldoende alleen maar wat schandalen te veroorzaken: u weet nog wel, wat wij het vorige jaar daarover hebben gezegd. Het is niet voldoende meer de mensen alleen maar duidelijk te maken wat er gespeeld wordt. Het is nu noodzakelijk de mensen er toe te brengen aan misstanden ook zelf iets te doen. Wanneer de gehele wereld een kreet schijnt te slaken 'help!', zo antwoord ik u: De hulp die u gegeven wordt, berust op een toenemende eenheid van mensen en een toenemend begrip van de mensen voor elkaar. Vooral betekent dit ook een steeds toenemend begrip voor de noodzaak ook zelfstandig te ageren en te werken, te komen tot een eigen keuze t.a.v. leefwijze, denkwijze en geloof. Eerst indien de mensen bewust tot deze keuze komen en zich niet steeds weer steunen op vele misleidende boodschappen en verklaringen van z.g. gezagsdragers, zal de toekomst voor de mensheid een toenemend geluk te zien geven en de aarde weer een toenemende vruchtbaarheid vertonen.

Hebt u vragen?

Vraag: Gezien de laatste 10 jaren zijn er maar enkele mensen, die zich op verschillende gebieden werkelijk inzetten. Is dit dan voldoende?

Antwoord: Het is natuurlijk niet voldoende. Maar de afgelopen 10 jaren hebben zich gekenmerkt door het doorbreken van allerhande schijnbaar vastliggende denkbeelden en opvattingen, ja, zelfs van verkeerd gerichte en verkeerd gebaseerde moraliteit. Nu is het zover dat daarmee iets gedaan zal moeten worden. Volgens mij betekent dit, dat het aantal nieuwe richtingen en modes dat naar voren komt, afneemt, terwijl vele vrijheden, die men tot op heden wilde bejubelen weer, maar nu vrijwillig en door gebrek aan belangstelling daarvoor, op de achtergrond zullen geraken. Daarvoor in de plaats zullen wij veel meer een poging zien van toenemende aantallen mensen om de eigen levenshouding te stabiliseren, plus het erkennen van gelijkheid als mens die niet gebaseerd is op een gelijkheid in woord of denken, maar op de erkenning dat men elkander kan helpen beter en gelukkiger te leven. Ik meen, dat dit in het komende jaar reeds merkbaar zal zijn, terwijl de tendens in toenemende mate kenbaar wordt, met een top aan sociale invloed rond 1976. De kenbaarheid van het verschijnsel lijkt mij echter reeds in de komende maanden op te treden.

Vraag: Gelooft u, dat groepen als de antroposofen die veel doen, invloed hebben op deze vernieuwing?

Antwoord: Zij zouden deze invloed mogelijk hebben, wanneer zij bij al hun werkzaamheden niet te zeer uitgingen van het alleenzalmakende karakter van hun eigen denken en systeem, maar meer geneigd zouden zijn zich met anderen te verenigen voor het oplossen van problemen, zelfs wanneer een dergelijke samenwerking incidenteel zou zijn en de idealen van de ander of diens bestreven niet terug te vinden zou zijn in de stellingen van bv. een Steiner. De fout is volgens mij, dat men bij het vele, dat men doet, maar al te vaak vergeet, dat de samenwerking met anderen noodzakelijk is om werkelijk belangrijke resultaten te bereiken. En zonder dit loopt men vast in een mutual admiration society, waarin men wel elkander bewondert, maar verder weinig van werkelijk groot belang tot stand komt.

Vraag: Zijn er in de Wessac reeds besluiten daaromtrent genomen?

Antwoord: De tendensen van de uitstralingen zijn natuurlijk bekend. Maar het zij verre van mij hieruit besluiten te distilleren voor anderen hun besluiten gevormd hebben.

Vraag: Kunt u de kleur van het licht nog weergeven?

Antwoord: Een zeer sterke goudgloed met witte schichten vormde de kern. Daaromheen vreemd genoeg nogal wat violet met enig blauw. Verder vele beperkte roodstralingen.

Wij maken uit dit alles op, dat een werkelijke gezondmaking van de wereld zeker mogelijk is en dat hiervoor energie genoeg aanwezig is. Wij zien hierin verder dat tegenstellingen ook in de komende periode sterk kenbaar zullen worden, waardoor keuze eenvoudiger mogelijk is - witte flitsen in het goud. Het violet doet vermoeden dat voor steeds meer mensen mystieke belevingsmogelijkheden zullen ontstaan, terwijl de blauwe tendensen een reële ontwikkeling en vernieuwing op wetenschappelijk terrein waarschijnlijk maakt. Er zijn op dit terrein wel degelijk bepaalde inspiraties te verwachten ook. Het rood ten laatste wijst erop, dat geweld, oorlog en hartstochten in de komende periode toch voor heel veel mensen een belangrijke rol zullen spelen. Dit zijn dus de door mij waargenomen kleuren plus de conclusies, die ik daaraan zo 'au bout portant' toe meen te mogen kennen.

En dat was het dan kennelijk, daar u geen vragen meer stelt. Ik dank u dan ook voor uw aandacht en wens u allen verder

Goedenavond.

WAT DE UITSTRALING VAN WESSAC VORIG JAAR GEESTELIJK HEEFT BETEKEND

Goedenavond, vrienden.

Ik zal deze stem maar niet al te veel geweld aandoen. Ik moet spreken over iets wat actueel is en geestelijk belangrijk. Ik had kortgeleden een dergelijke opdracht, waarbij ik de zaal vroeg, welk onderwerp men in dit verband wilde stellen. Het antwoord was "Ajax". Vergeef mij dus dat ik niet naar uw voorkeur vraag. Ik voel niet al te veel voor het bespreken van kleine gladiatorenverenigingen, waarbij een bal het voorwendsel vormt voor het geweld dat men ontketent.

Indien wij meer geestelijke zaken willen bezien, lijkt het mij voor u interessant eens na te gaan wat de uitstraling van Wessac van het vorige jaar geestelijk heeft betekend en wat wij op grond van de waargenomen uitstralingen van dit jaar verwacht zou kunnen worden. Bij de besprekingen van het vorige jaar werd, mede op grond der waargenomen straling, door ons gezegd dat de Broederschap veel zou doen om de gevoeligheden van de mensen zoveel mogelijk te verhogen. U kunt dit mogelijk nog naslaan. In ieder geval hebben wij dit alles eens nagegaan. Ik beschik dan ook over een aantal gegevens, die mij ook voor u interessant genoeg lijken.

De toename van emotionele sensitiviteit op uw wereld was dermate groot, dat zij in procenten uitgedrukt ruim met 30% toenam.

Het betreft hier dus het aanvoelen van stemmingen en het, zij het mogelijk niet als bewust denkbeeld, registreren van bepaalde uitstralingen en aanwezigheden. De uitbreiding is zo groot dat wij de hoop koesteren dat binnenkort toch gemiddeld 1 op 50 mensen over deze gevoeligheid zal kunnen beschikken. Verder viel ons op dat bij jonggeborenen en kinderen sprake is van een aanmerkelijk grotere toename van begaafdheid, dan bij meer volwassenen. Wat mij overigens voor u spijt, maar mogelijk geldt ook hier "indien gij niet wordt, zoals deze kinderen, voorwaar ik zeg u, gij zult niet ingaan..." enz.

Men wilde ook de vatbaarheid van de mens voor inspiraties vergroten. Hier werd eveneens een aanmerkelijke toename geregistreerd, waarbij het opmerkelijke is, dat hier alle leeftijdsklassen gelijkelijk reageerden.

Het geheel van de goed vatbaren voor inspiraties is meer dan verdubbeld, het aantal van de onbewust vatbaren is bijna vertienvoudigd. Ook dit is een heel mooie ontwikkeling en de nadruk op inspiratieve momenten blijkt groter te worden, zodat inspiraties in vele delen van leven en onderzoek een belangrijker invloed zijn gaan betekenen. Opgemerkt werden meerdere inspiratieve reacties op materiële en wetenschappelijke proeven en gebeurtenissen, waarbij vaak ook enig voorspellend element op de voorgrond trad. Daarnaast bleken inspiraties van vaak groot belang, wanneer het ging om reacties op sociale spanningen en de reacties van mensen daarop. Het resultaat als geheel was ook voor ons zo hier en daar eenvoudig verbluffend. De mensen zelf zullen natuurlijk in de meeste gevallen menen dat hun juist reageren of inzicht eerder een kwestie was van hun eigen kennis en wetenschap. Maar wanneer je redelijk nadenkt, kunnen de uitgesproken vermoedens alleen zo juist zijn weergegeven, omdat er iets meer bij te pas kwam dan weten en rede alleen.

Wat de mediamiciteit betreft, hebben wij wat minder grote resultaten geboekt. Er zijn wel een aantal betrouwbare mediums bijgekomen in het afgelopen jaar, maar wij menen toch dat dit aantal niet bepaald overweldigend genoemd mag worden. Wanneer wij de normale toename van de afgelopen 20 jaren op 1 stellen, is de werkelijke toename in dit jaar 1.15 geweest. Wat meer is, maar toch niet in een werkelijk belangrijke mate. Ook hier is echter enige werking te constateren en ondanks alles acht ik ook dit wel hoopgevend. Belangrijk is verder dat het gebruik van uitstraling en bepaalde krachten niet alleen voor genezing, maar ook voor overdracht van gedachten e.d. bijna verzeventienvoudigd is. Kort en goed: van hetgeen wij hebben gezegd over een toename van de geestelijke gaven en vermogens van de mensen in het lopende jaar is volgens mij werkelijk heel veel terecht gekomen.

De mystiek, die wij ook het vorige jaar genoemd hebben, bleek wat afwijkingen te tonen. Ik weet daarom niet of wij dit nu wel zo positief mogen waarden. De neiging tot mystiek is bij zeer velen inderdaad groter geworden, maar daartegenover staat helaas dat deze mystiek maar al te vaak wordt opgehangen aan bepaalde zuiver stoffelijke mogelijkheden en spelregels, zodat het mysticisme geen bereiking van hogere innerlijke werelden en hogere werelden van de geest vereenvoudigde. Iets wat wij toch wel hadden gehoopt te constateren.

Kijk ik naar de uitstralingen van dit jaar, dan valt mij weer op: een nu zeer sterke nadruk op mystiek. Ik word dan altijd wat huiverig. Vergeef mij. Maar u moet zich wel realiseren dat ook de stellingen van Rosenberg en wat daaruit voortvloeide een vorm van mystiek was. Ik vrees dat wij te maken zullen krijgen met vele mystieke denkwijzen die dermate stoffelijk zijn opgezet, dat de mogelijkheid tot een geestelijk toetsen daarvan door de mysticus zelf en het gebruiken van bepaalde geestelijke mogelijkheden als gevolg hiervan zal ontbreken.

Hier tegenover staat dat wij weten, dat vele mensen in deze periode gebruik maken van bepaalde bewustzijnsverruimende middelen en dat de gevolgen daarvan tot op heden ook niet zo goed zijn geweest. Wij geloven dat de mogelijkheid, middels deze middelen tot een egotrip te komen en een bepaald mystiek bewustzijn te verwerven in de komende tijd toch wel wat beheerster en beter zal worden gebruikt. Ik verwacht dan ook zowel een verschuiving in het gebruik van een aantal middelen als ook een verandering van de betekenis, die aan de trips wordt toegekend.

Mogelijkheden zijn hier wel aanwezig, al is, ik geef het toe, mijn vertrouwen niet bijzonder groot hierin is.

Ook de kerkelijke mystiek zal in het komende jaar volgens mij weer een grotere rol gaan spelen dan voorheen. Ik verwacht bv. dat men binnen de roomse kerk te maken krijgt met aspecten, die herinneren aan Pius IX zowel als een Johannes XXIII. Een samenvoeging dus van het werkelijk menselijke en een wereld ontruikt zijn. Ik geloof dat dit gunstig kan zijn. Want wanneer dit in deze kerk voorkomt, zo zal dit volgens mij betekenen dat in alle soortgelijke denkrichtingen een soortgelijke ontwikkeling denkbaar is. Wij menen dat religieuze denkbeelden door innerlijke belevingen zullen worden omgezet in een veel praktischer en minder dogmatische benadering van de mens en het leven. Wij hopen ook hieruit vele zeer positieve ontwikkelingen te zien voortkomen.

Ook van de roodschichten die ik zag, heb ik, mogelijk enigszins in tegenstelling met andere waarnemers, zeer goede verwachtingen. De meeste mensen denken dat rood altijd gevaar betekent. Of zij denken aan meisjes met rode haren en zo. Maar dit was een uitermate helder en lichtend rood. Dat zou volgens mij kunnen wijzen op een geestelijke moed. Iets, wat dus ook wel lichamelijk tot uiting kan komen, maar toch niets te maken heeft met een: de mouwen opgestroopt en nu zullen wij de zaak wel even.... Trouwens, wanneer mensen zo reageren komt er maar zelden iets opbouwends uit de bus. En als zij daarmee iets opbouwen, dan blijkt meestal dat zij dit alleen doen om iets anders gemakkelijker in elkaar te kunnen slaan. Gezien de kleur wijst volgens mij deze rode invloed echter in de richting van een grotere geestelijke moed en vooral ook in de richting van een veel grotere persoonlijke integriteit bij vele mensen. Wanneer dit gebeurt, zo meen ik dat zowel in de bewustwording van eigen ik als ook in de aanvaarding van het eigen ik, zoals dit is, men verder zal komen. Ook in de aanvaarding en het leven in de wereld, zoals deze is, met alle geestelijke werkingen en krachten die daarin optreden, zal men dan volgens mij een grote stap voorwaarts doen.

Nu is er ook een neiging tot het bevorderen van inwijdingen te constateren. Al zijn er perioden geweest waarin dit minder eenvoudig ging, toch zijn ook in het afgelopen jaar weer een aantal inwijdingen gedaan. Het aantal is beperkt, niet zo groot als velen onder ons hadden gehoopt. Aan de andere kant zijn enkele zeer belangrijke inwijdingen tot stand gekomen. Belangrijk is ook dat velen die in het verleden inwijdingen hadden ondergaan, nu los zijn komen te staan van het denkbeeld: ik ben ingewijd en dus wat bijzonders. Zij komen zo tot een veel nuchterder en reëler benadering van de wereld, waarbij zij echter uit kunnen blijven gaan van een veel verder reikende innerlijke kennis dan de doorsnee mens bezit. De resultaten zijn naargelang men ze beziet, positief of negatief te waarderen. Maar volgens mij is het geheel positief, omdat het aantal ingewijden op de wereld toch enigszins is uitgebreid, terwijl de reactie in de wereld van velen, die lagere inwijdingen hadden ontvangen, veel daadkrachtiger en meer praktisch is geworden. Degenen onder ons die deze ontwikkeling negatief zien, blijken steeds weer te redeneren: wij hadden - bij wijze van spreken - op 100 inwijdingen gerekend in deze periode en het zijn er maar 50 geworden. Getallen mag ik u in dit verband niet geven, zodat zelfs de verhouding willekeurig en alleen als voorbeeld is gegeven.

De tendens voor dit jaar - ik heb dit reeds gezegd - omvat ook veel mystiek. Nu zijn alle benaderingen van dergelijke invloeden voorlopig niet officieel. Er is geen officiële duiding, ik reageer persoonlijk. Volgens mijn persoonlijke inzichten betekent deze reeks mystieke invloeden echter wel degelijke de mogelijkheid op vele mystieke inwijdingen. Gezien de receptiviteit van de mensen en de andere omstandigheden en invloeden, die ik reeds omschreven heb, verwacht ik dat vele mensen middels hun innerlijk en innerlijk beleven in contact zullen komen met zowel Hogere werelden als krachten. Dezen zullen m.i. hierdoor een mate van inwijding ondergaan, die volgens mij voor velen van hen ook een meer lichamelijke weerslag zal hebben. Ik geloof inderdaad in een inwijdingstendens, waarbij de mystiek op de voorgrond staat - het is dus niet rationeel. Maar ik meen dat de krachten van een groot aantal mensen dermate toe zal nemen, dat zij dezen, mogelijk niet eens geheel beseffende wat zij in wezen doen, in de materie zullen

gaan gebruiken. Daarnaast zullen deze mensen hierdoor een zuiverder beeld verkrijgen van zichzelf, hun wereld, hun mogelijkheden en betekenis.

Dit lijkt mij wel een zeer belangwekkend gebeuren. Nu is er in de hoofdstraling verder een boventoon van levend goud. Dit goud openbaarde zich echter niet vaag, als een soort wolk. Misschien kent u die ouderwetse zonneklokken, waarbij een zon wordt uitgebeeld in bundels van stralen die als dikke lijnen vanuit de wijzerplaat in de ruimte lopen? Nu, daaraan deed het enigszins denken. Er waren vooral balken van goud te zien die naar de aarde liepen. Dat was de hoofdtoon, ofschoon daarnaast wel wat fijnere stralen en enkele wolkachtige structuren kenbaar waren. Tussen dit alles waren stukjes wit te zien. Om de vergelijking vol te houden: Het was of men de klok op een zilverkleurige plaat had gelegd. In de hiaten tussen de gouden stralen zag je daardoor het wit, het zilver.

Nu weten wij allen dat het gouden licht levenskracht geeft. Waar goud licht optreedt, zal de eigen energie van alles wat daarin vertoeft toenemen, gezondheid kan beter worden enz. Bovendien zijn onder die omstandigheden harmonische aspecten gemakkelijker waar te maken. Op lager niveau zal dit volgens mij betekenen, dat vele mensen in de komende 12 maanden aanmerkelijk gezonder zullen zijn dan in de achter ons liggende periode. Het betekent verder - daar moeten wij ook rekening mee houden - dat mensen die een bepaalde ziekte hadden in de afgelopen 12 maanden zonder dat de symptomen daarvan ergerlijk waren, nu met symptomen worden geconfronteerd die zij niet langer terzijde kunnen schuiven. Maar voor de geest betekent dit, dat er energie aanwezig is, levende kracht en harmonisch vermogen. Dan moeten er heel wat meevallertjes komen voor vele mensen. Wanneer je denkt, kan dit normalerwijze nogal eens een misslag zijn, omdat je te veel van je eigen inhouden alleen uitgaat. Onder inwerking van een dermate sterke gouden straling zal men in zich echter alleen door het denken reeds bepaalde harmonieën wekken en daardoor ook juistere gedachten sequenties krijgen.

Goud licht betekent dus harmonie. Wanneer een gouden invloed sterk is en er bestaan mystieke invloeden ook, dan lijkt het mij voor degenen die een mystieke beleving hebben, gemakkelijker hiervan veel naar de aarde terug te brengen. Ik dacht dat het gouden licht voor vele mensen zou gaan betekenen dat bepaalde uittredings- en droombelevingen, die normalerwijze in het onderbewustzijn verborgen blijven of het dagbewustzijn ternauwernood bereiken, veel scherper en duidelijker naar voren zullen gaan komen. Er is een harmonie waardoor dergelijke belevenissen ook gemakkelijker in de hersenen worden aanvaard, belevingen van de geest gemakkelijker aan de hersenen kunnen worden overgedragen. Wat die witte schichten hierin betreft, denk ik aan een collega van mij, die eens zei: Wanneer er witte krachten op de wereld tot uiting komen, is het voor de meeste mensen donderen. Ongelijk heeft hij niet geheel, want het witte licht verscherpt alles, onthult alles. Je moet er dus wel mee rekenen, dat de reeks schandalen die in de wereld een rol spelen, ook in de komende perioden steeds weer op zullen treden. Wij hebben, wat dat betreft, nog heel wat nieuwe onthullingen te wachten.

Maar voor de mens zelf ligt de zaak anders, ook al zal men het niet prettig vinden wanneer men geconfronteerd wordt met reeksen van zelfmisleidingen die men tot op dit ogenblik zo heerlijk voor zich kon handhaven. Nu moet je opeens toegeven dat je niet alleen de wereld bedriegt, maar bovendien nog jezelf. Wat erg pijnlijk kan zijn. Voor het geestelijke deel van het ik, de eigen ontwikkelingen, is dit echter wel op een positieve wijze belangrijk. Wanneer je geconfronteerd wordt met deze onjuistheden en onzuiverheden in eigen leven en werken, terwijl je toch weer probeert een evenwicht te vinden, zul je veel moeten prijsgeven.

Het bereiken van een innerlijke harmonie is dan in de praktijk alleen bereikbaar door het erkennen van alle eigenschappen en neigingen die je in je draagt en het tot een nieuwe synthese brengen daarvan. Het resultaat is dan dus een groter bewustzijn van het Ik. Maar rond ons zal in deze periode een harmonie heersen. Wanneer het ik dus tot een waarheidserkenning is gekomen, zal deze waarheid overal gemakkelijker aanspreken en tot resultaten voeren. Mensen zullen innerlijk heel wat moeten verwerken en vaak vooral innerlijk schokkende gebeurtenissen door moeten maken.

Maar wanneer zij innerlijk dan eenmaal tot een oplossing komen en deze de wereld presenteren, blijkt dat de gehele wereld op hun nieuwe wezen antwoordt. Er is een grote verbondenheid denkbaar tussen de wereld, de natuur, de mens en zelfs ook de geest. Ik dacht dat dit een verandering van toestand kon betekenen die voor alle geestelijk leven en werken in verband met de wereld van het hoogste belang zou kunnen zijn. Ik kan het natuurlijk mis hebben. Maar toch dacht ik dat de feiten grotendeels mijn veronderstellingen zouden bevestigen. De waargenomen uitstralingen betekenen voor mij dus zeker, indien wij alles gezamenlijk bezien, een beeld van positieve ontwikkelingen.

Er rijst mij alleen een enkele vraag: Is de mens van vandaag zonder meer in staat innerlijke eenheid en erkenningen ook te stellen boven uiterlijkheden? Want de mystieke invloeden krijgen eerst werkelijke betekenis, wanneer de innerlijke ervaringen medebepalend gaan worden voor het gedragspatroon van de mens. Het gaat erom dat niet alleen veranderingen in het gevoelsleven van belang zijn, maar wel degelijk ook een verandering in de gedragingen daaruit voort moet komen, wil de mens zijn mystieke beleving omzetten in werkelijke mogelijkheden. De situatie die dan zal kunnen ontstaan, betekent voor mij dat zeer vele nu als zeer groot beschouwde problemen uit de weg kunnen worden geruimd. Het betekent voor mij zelfs een weer kenbaar worden van God op aarde. Men zegt dat Adam eens regelmatig wandelde met God op aarde. Maar eenieder zal moeten toegeven dat dit nu voor de mens maar uitermate zelden voor zou kunnen komen. Wandelen met God op aarde betekent voor mij - zonder nu opeens vroom te willen zijn - dat wij de kosmos opeens zien in relatie met al wat wij zijn en al wat wij doen. Ik meen dat iets dergelijks voor heel wat mensen in de komende jaren bereikbaar zal worden. Ik geloof werkelijk, dat ongeacht de vele gebeurtenissen en kleine rampjes, die elk jaar weer voor zullen komen en de harde maatregelen die de Witte Broederschap ook dit jaar zeker niet zal schuwen, dat er een nieuw geestelijk licht gaat komen.

Het is misschien wat vroeg in de tijd daarvoor. Wij hebben lange tijd gemeend dat dit Licht, deze Kracht, eerst na 1980 meer algemeen kenbaar zou worden. Maar wanneer ik de uitstralingen van dit jaar zie en daarnaast het geestelijk bereikte peil van vele mensen, dan zeg ik voor mij: dit zal mogelijk de wereld nog niet kunnen beheersen, maar het gaat tellen. Het zal een kracht zijn die waarschijnlijk reeds nu steeds meer openlijk op gaat treden, iets waarmee men rekening zal moeten houden, een vernieuwingsmogelijkheid die een geheel nieuwe oriëntatie tot stand brengt van zowel mens tegenover kosmos als van mens tegenover mens.

Ik zie er dus al heel veel in. U vraagt zich waarschijnlijk af wat er dan verder nog bij kan komen. Dat zijn heel wat dingen. Zo meen ik dat een nieuwe duidingsmethode in de astrologie opgeld zal doen. Hier zal inspiratie en innerlijk beleven wel een grote rol bij spelen, maar ik verwacht afwijkende interpretatie van de invloed van bepaalde planeten binnen bepaalde sterrenbeelden, zowel als een nadruk op bepaalde sterren in de horoscoop. Wat interessant kan worden.

Ik verwacht ook een doorbraak op het gebied van de parapsychologie. Naar ik meen zal men hier geconfronteerd worden met nieuwe methoden, waarbij hypnose een rol speelt, maar waarbij de waarde van het mediumschap een veel juistere en sterkere erkenning verkrijgt dan voordien. Ik verwacht dat enkele nieuwe sterren op dit terrein opvallend snel zullen rijzen. Wat dan natuurlijk wel betekent dat de oudere sterren er de pest in krijgen en alles wat deze anderen doen, afbreken. Ik reken er mee dat alle experimenten en stellingen dus aangevochten zullen worden door de meer gevestigde deskundigen, maar geloof anderzijds dat dankzij aantoonbare resultaten er toch een doorbraak bereikt zal worden. Wat toch wel heel erg belangrijk is, naar ik meen.

Wanneer dat gouden Licht op zijn sterkst zal zijn - ik moet dit aan de uitstraling schatten, maar meen dat dit in oktober-november reeds het geval zal zijn - zal m.i. ook de telepathische reactie van de mensen beter worden. Men zal elkanders gedachten gemakkelijker raden, zal elkaars gedragingen gemakkelijker en juister voorzien. Of dit invloed zal hebben op het geheel van de mensheid, durf ik niet te zeggen. Wel ben ik van mening dat hierdoor vele vreemde ontwikkelingen en fenomenen tot stand zullen komen.

Ik dacht dat dit zou kunnen voeren tot grotere evenwichtigheid en eerlijkheid bij vele mensen. Vanuit mijn geestelijk standpunt zie ik de komende periode dan ook vol aandacht, maar vooral ook vol verwachting tegemoet. Ik denk opeens aan het lied waarin ook de koek en de gard worden genoemd, ofschoon de gard uit psychologische overwegingen natuurlijk al lang niet meer gegeven wordt. Ik heb het gevoel dat vele mensen daardoor het begrip van oorzaak en gevolg verloren hebben. Juist voor hen bestaat de mogelijkheid dat de ontwikkelingen in de komende jaren zeer onverwacht zullen zijn. Tegenwoordig denkt men: Mijn bedoelingen waren goed, dan wel: Ik was ziek, ik was mijzelf niet. Mijn bedoelingen moeten dan maar gewaardeerd worden mijn fouten vergoelijkt en de gevolgen van mijn daden zoveel mogelijk buiten beschouwing gelaten. Geestelijk klopt dit wel ergens, maar menselijk, ook al gezien de gevolgen, niet.

De mens zal sterker geconfronteerd worden met het feit dat oorzaak en gevolg niet alleen maar met het denken of de emotionele status van een mens te maken hebben. Zij worden bepaald door de feiten. Alleen de betekenis die zij innerlijk voor je hebben kunnen, zullen door bedoeling etc. worden bepaald. Vele mensen zullen moeten constateren dat de dingen die zij gedaan hebben, andere gevolgen hebben dan zij verwachtten, terwijl de wereld in haar response niet bereid is met hun bijzondere toestand of wil, rekening te houden. Vele mensen zullen hierdoor psychisch nogal geschokt zijn. Voorbeeld: Iedereen heeft tot nu toe voor geweldpleging enkele maanden gekregen, nu kom jij met hetzelfde en opeens blijkt men daarvoor meer dan 10 jaren te geven.

De mensen zullen geconfronteerd worden met oorzaak en gevolg als feitelijkheden, zaken die niet geïnterpreteerd kunnen worden door welwillende rechtskundigen en psychologen, maar waarbij je zelf de gevolgen geheel moet dragen voor de feiten, waaraan je deelhad. Schokken als dit moge zijn voor velen, meen ik, dat reeds in de komende periode dit steeds meer op de voorgrond zal komen en daardoor ook steeds meer mensen ertoe zal brengen hun gedragingen te wijzigen en hun pretenties te verzwakken. Aan het einde van deze periode zal er heel veel veranderd zijn. Veel, wat nu onwaarschijnlijk lijkt, zal dan een feit zijn, vele zaken die men nu als zekerheid beschouwt, zullen dan niet waar zijn geworden.

Hoopvolle tijd met vele veranderingen is dus mijn diagnose, waarbij ik vooral de geestelijke aspecten zwaar heb laten meetellen.

Ik dank u voor uw aandacht.

Goedenavond.

d.d. 18 mei 1973